

دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری
دانشکده علوم زراعی
گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد (M. Sc)
رشته مهندسی کشاورزی گرایش بیوتکنولوژی

موضوع:

جداسازی و همسانه‌سازی ژن رمزگردان PGIP (Polygalacturonase Inhibiting Protein) از
گیاه خربزه وحشی (*Cucumis melo var. agrestis*) و انتقال آن به آرابیدوپسیس

استاد راهنما:

دکتر حمید نجفی زرینی
دکتر علی دهستانی کلاگر

دانشجو:

شقایق جدی یزدان آباد

بهمن ۱۳۹۱

تقدیم به:

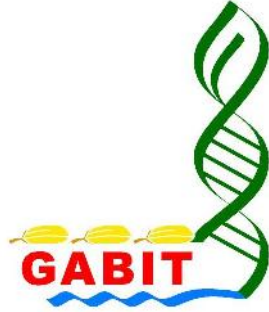
پیشگاه امام سجده کننده بر تربت کربلا

حضرت سجاد علیه السلام

و

تقدیم به:

پدر و مادر عزیزم

پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری
کشاورزی طبهرستان

کلیه هزینه این پروژه توسط

پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبهرستان

تامین و پرداخت گردید.

۱	فصل اول - مقدمه
	فصل دوم - کلیات و بررسی منابع
۳	۱-۲- زیان‌های ناشی از بیماری‌های گیاهی
۳	۲-۲- گونه خربزه (<i>Cucumis melo</i> L.)، اهمیت و بیماری‌های آن
۴	۱-۲-۲- خربزه وحشی (<i>Cucumis melo</i> var. <i>agrestis</i>)
۵	۳-۲- آرابیدوپسیس
۶	۴-۲- بیماری‌های قارچی و اهمیت آنها
۷	۱-۴-۲- قارچ‌های بیماری‌زای گیاهی و خصوصیات آنها
۷	۲-۴-۲- ساختار دیواره سلول‌های قارچی
۸	۳-۴-۲- تشخیص قارچ و گیاه توسط یکدیگر
۸	۵-۲- مکانیزم‌های دفاعی گیاهان در برابر پاتوژن‌های قارچی
۹	۱-۵-۲- مکانیزم‌های دفاعی فعال قبل از حمله پاتوژن
۹	۱-۱-۵-۲- دیواره سلولی گیاه
۱۰	۲-۵-۲- مکانیزم‌های دفاعی بعد از نفوذ پاتوژن
۱۰	۱-۲-۵-۲- مقاومت سیستمی اکتسابی
۱۰	۲-۲-۵-۲- ایجاد واکنش‌های فوق حساسیت
۱۱	۳-۲-۵-۲- تولید ترکیبات بیوشیمیایی بازدارنده
۱۴	۶-۲- هوموگالاکتورونان (HGA)
۱۵	۷-۲- آنزیم‌های پلی‌گالاکتوروناز
۱۷	۸-۲- پروتئین‌های ممانعت کننده از فعالیت آنزیم پلی‌گالاکتوروناز (<i>PGIP</i>)
۱۷	۱-۸-۲- عملکرد <i>PGIP</i> در دفاع علیه قارچ‌های پاتوژنیک
۱۸	۲-۸-۲- قدرت تشخیص <i>PGIP</i>
۱۹	۳-۸-۲- ژن‌های کدکننده <i>PGIP</i>
۲۴	۴-۸-۲- مکانیسم تنظیمی ژن‌های <i>PGIP</i>
۲۵	۵-۸-۲- توالی‌های تکراری غنی از لوسین در پروتئین‌های <i>PGIP</i>
۲۶	۶-۸-۲- نقش <i>PGIP</i> در دفاع علیه قارچ‌های پاتوژنیک
۲۶	۹-۲- جداسازی و مطالعه ژن‌های مقاومت
۲۷	۱-۹-۲- مهندسی مقاومت به بیماری‌ها
۲۸	۲-۹-۲- مزایای انتقال ژن
۲۹	۳-۹-۲- گیاهان مقاوم به آفات و بیماری‌ها
۲۹	۱-۳-۹-۲- سطح زیر کشت محصولات تراریخته
۳۱	۱۰-۲- روش تولید گیاهان تراریخته

۳۱	۲-۱۰-۱- سیستم‌های انتقال زیستی
۳۱	۲-۱۰-۱-۱- انتقال ژن به سلول‌های گیاهی
۳۲	۲-۱۰-۱-۲- طبقه بندی آگروباکتریوم
۳۴	۲-۱۰-۱-۳- دامنه میزبانی آگروباکتریوم
۳۴	۲-۱۰-۱-۴- ساختار مولکولی پلاسمیدهای Ti و Ri
۳۴	۲-۱۰-۱-۵- ژن‌های تومورزا و ژن‌های ریشه‌زا
۳۵	۲-۱۰-۱-۶- وقایع مولکولی دخیل درانتقال T-DNA
۳۸	۲-۱۰-۱-۷- انتقال ژن بواسطه آگروباکتریوم (استراتژی و روش‌ها)
۳۸	۲-۱۰-۱-۸- استفاده از پلاسمید Ti و Ri برای انتقال ژن‌های جدید به سلول‌های گیاهی
۳۹	۲-۱۰-۱-۹- اجزای T-DNA تغییریافته
۳۹	۲-۱۰-۱-۱۰- روش‌های تراریختی با استفاده از آگروباکتریوم
۴۰	۲-۱۰-۲- سیستم‌های انتقال فیزیکی
۴۰	۲-۱۰-۲-۱- تفنگ ژنی
۴۱	۲-۱۰-۲-۲- پلی اتیلن گلیکول (PEG)
۴۱	۲-۱۰-۲-۳- لیپوزوم‌ها
۴۱	۲-۱۰-۲-۴- الکتروپوریشن
۴۲	۲-۱۰-۲-۵- فیبرهای سیلیکون-کاربید
۴۲	۲-۱۰-۲-۶- ریزتزریقی
۴۲	۲-۱۰-۲-۷- الکتروفورز
۴۳	۲-۱۰-۲-۸- خشکی
۴۳	۲-۱۱- روش‌های تأیید تراریختی
۴۳	۲-۱۱-۱- هیبریداسیون ساترن
۴۳	۲-۱۱-۲- واکنش زنجیره‌ای پلیمرز
۴۳	۲-۱۱-۳- ژن‌های نشانگر
۴۴	۲-۱۱-۳-۱- استفاده از ژن‌های نشانگر گزینشگر
۴۴	۲-۱۱-۳-۲- استفاده از ژن‌های گزارشگر
۴۴	۲-۱۲- بتا گلوکورونیداز یا (GUS) Glucuronidase
۴۵	۲-۱۳- همسانه سازی ژن
۴۶	۲-۱۴- cDNA

فصل سوم- مواد و روش‌ها

۴۸	۳-۱- کشت و شرایط رشد خربزه وحشی
۴۸	۳-۲- کشت و شرایط رشد آرابیدوپسیس

۴۹	۳-۳ طراحی آغازگر
۴۹	۳-۳-۱- تهیه استوک‌هایی با غلظت ۱۰ mol/μl از آغازگرهای رفت و برگشت
۴۹	۳-۴ استخراج RNA کل
۵۰	۳-۴-۱- تیمار RNA با آنزیم DNase
۵۱	۳-۴-۲- بررسی کیفیت RNA استخراج شده
۵۱	۳-۴-۲-۱- الکتروفورز
۵۱	۳-۴-۲-۲- اسپکتروفوتومتری
۵۲	۳-۵ سنتز cDNA
۵۲	۳-۶ تکثیر ژن PGIP
۵۴	۳-۷ همسانه‌سازی ژن در پلاسمید pGEM-T Vector
۵۴	۳-۷-۱- تهیه محیط کشت باکتری
۵۴	۳-۷-۱-۱- محیط کشت LB مایع
۵۴	۳-۷-۱-۲- محیط کشت LB - آگار
۵۴	۳-۷-۱-۳- محیط کشت انتخابی LB - آگار حاوی IPTG-gal-x و آمپی‌سیلین
۵۵	۳-۷-۲- تهیه سلول‌های مستعد
۵۶	۳-۷-۳- همسانه‌سازی محصولات PCR در پلاسمید pGEM-T Vector
۵۶	۳-۷-۴- اتصال قطعه DNA موردنظر به وکتور توسط آنزیم T4 DNA Ligase
۵۸	۳-۷-۵- تراریخته کردن سلول مستعد ایشرشیاکلای توسط محصول اتصال با استفاده از روش شوک حرارتی
۵۹	۳-۸ Colony PCR برای تایید تراریختی باکتری
۶۰	۳-۹ استخراج DNA پلاسمیدی با روش شکست قلیایی (سامبروک)
۶۱	۳-۱۰ تعیین توالی ژن PGIP
۶۱	۳-۱۱-۱- ساخت سازه‌ی پلاسمیدی به منظور انتقال ژن PGIP به گیاه
۶۱	۳-۱۱-۱-۱- هضم آنزیمی محصول PCR و ناقل PBI121 جهت همسانه‌سازی
۶۲	۳-۱۱-۲- مراحل واکنش Ligation
۶۲	۳-۱۱-۲-۱- انتخاب نسبت قطعه به ناقل
۶۲	۳-۱۱-۲-۲- آماده سازی مخلوط اتصال
۶۲	۳-۱۱-۳- تهیه سلول‌های مستعد از <i>E. coli</i> (DH5α)
۶۳	۳-۱۱-۴- تراریخته کردن سلول مستعد توسط محصول اتصال با استفاده از روش شوک حرارتی
۶۳	۳-۱۱-۵- تأیید مولکولی محصولات همسانه‌سازی
۶۴	۳-۱۱-۵-۱- بررسی کلونی‌های مقاوم با PCR
۶۴	۳-۱۱-۵-۲- روش هضم آنزیمی
۶۴	۳-۱۲- انتقال ناقل‌های نو ترکیب به سلول‌های اگروباکتریوم

۶۴	۳-۱۲-۱- آماده سازی سلول‌های مستعد آگروباکتریوم
۶۵	۳-۱۲-۲- ترانسفورماسیون سویه آگروباکتریوم GV ₃₁₀₁
۶۵	۳-۱۳- تهیه محیط تلقیح و تراریخت‌سازی گیاهان آرابیدوپسیس
۶۵	۳-۱۳-۱- رشد آگروباکتریوم و تهیه محیط تلقیح
۶۶	۳-۱۳-۲- تراریخته‌سازی گیاهان آرابیدوپسیس به روش فرو بردن گیاهچه
۶۶	۳-۱۳-۳- انتخاب گیاهان بالقوه تراریخت و انتقال آنها به اتاقک رشد
۶۷	۳-۱۴- استخراج RNA کل
۶۸	۳-۱۴-۱- تیمار RNA با آنزیم DNase
۶۸	۳-۱۴-۲- بررسی کیفیت و کمیت RNA استخراج شده
۶۸	۳-۱۴-۲-۱- الکتروفورز
۶۸	۳-۱۴-۲-۲- اسپکتروفوتومتری
۶۹	۳-۱۵- سنتز cDNA
۶۹	۳-۱۶- آزمون گیاهان تراریخت با RT-PCR

فصل چهارم - نتایج

۷۱	۴-۱- استخراج DNA
۷۱	۴-۲- واکنش زنجیره‌ای پلیمرز با استفاده از پرایمرهای اختصاصی و DNA ژنومیک
۷۲	۴-۳- استخراج RNA
۷۳	۴-۳-۱- بررسی RNA پس از حذف DNA
۷۳	۴-۴- ساخت cDNA و تکثیر ژن PGIP
۷۴	۴-۵- استخراج DNA از روی ژل آگارز و خالص‌سازی محصول PCR
۷۴	۴-۶- همسانه‌سازی ژن
۷۴	۴-۷- آزمون Colony PCR
۷۵	۴-۸- بررسی بیوانفورماتیک توالی ژن PGIP جدا شده از خریزه وحشی
۷۵	۴-۸-۱- توالی نوکلئوتیدی ژن PGIP
۷۶	۴-۸-۲- توالی اسیدآمینه‌های آنزیم ممانعت‌کننده از فعالیت پلی‌گلاکتوروناز قارچی
۷۶	۴-۸-۳- محاسبه فراوانی نوکلئوتیدی توالی ژن PGIP با نرم‌افزار BioEdit
۷۷	۴-۸-۴- محاسبه فراوانی اسیدآمینه توالی پروتئینی PGIP با نرم‌افزار BioEdit
۷۸	۴-۸-۵- انطباق توالی چندتایی و شناسایی نقاط حفاظت شده
۸۱	۴-۸-۶- تجزیه و تحلیل فیلوژنیکی ژن PGIP
۸۱	۴-۸-۷- نمایش لوگوی از انطباق توالی‌های گیاهان مختلف
۸۶	۴-۸-۸- پیش‌بینی ویژگی‌های اصلی فیزیوشیمیایی یک پروتئین با ProtParam
۸۸	۴-۸-۹- پیش‌بینی ساختار دوم پروتئین PGIP با نرم‌افزار PSIPRED

۸۹	۴-۸-۱۰- تعیین نقاط حفاظت شده پروتئین با نرم‌افزار ClustalW
۹۰	۴-۸-۱۱- بررسی ساختار اولیه پروتئین و یافتن قسمت‌های درون غشایی
۹۲	۴-۸-۱۲- جستجوی مارپیچ‌های پیچ‌خورده
۹۲	۴-۸-۱۳- جستجوی دمین‌های پروتئین PGIP
۹۳	۴-۸-۱۴- دستیابی به گیاهان حاوی PGIP از طریق (www.expasy.ch/UniProtKB)
۹۳	۴-۸-۱۵- هضم پروتئین PGIP در کامپیوتر با استفاده از PeptideCutter
۹۴	۴-۹-۹- ساخت سازه‌ی پلاسمیدی
۹۴	۴-۹-۱- تکثیر ژن PGIP با آنزیم <i>pfu</i>
۹۵	۴-۹-۲- استخراج DNA از روی ژل آگارز
۹۵	۴-۹-۳- تهیه ناقل پلاسمیدی pBI121
۹۶	۴-۹-۴- هضم آنزیمی قطعه ژنی <i>PGIP</i> و ناقل pBI121
۹۷	۴-۹-۵- واکنش‌های اتصال
۹۷	۴-۹-۶- ترانسفورم کردن سلول‌های مستعد (<i>E. coli</i> (DH5) با محصولات اتصال
۹۷	۴-۹-۷- تأیید کلونی‌ها با استفاده از آزمون Colony PCR
۹۸	۴-۹-۸- تأیید کلونی‌ها با آزمون آنزیم‌های برشی
۹۹	۴-۱۰- ترانسفورم کردن سویه <i>GV3101</i> آگروباکتریوم
۹۹	۴-۱۱- انتقال ژن به آرابیدوپسیس
۱۰۰	۴-۱۱-۱- تنک‌سازی غلاف‌ها و حذف گلچه‌های انتهایی
۱۰۰	۴-۱۱-۲- فرآیند انتخاب گیاهان تراریخت
۱۰۱	۴-۱۲- بررسی و تأیید مولکولی گیاهان تراریخت با RT-PCR
۱۰۲	فصل پنجم- بحث
۱۰۶	فصل ششم- پیشنهادات
۱۰۷	فصل هفتم- منابع

- شکل ۱-۲- میوه خربزه وحشی، ساقه کرکدار، گیاه در مرحله گلدهی ۵
- شکل ۲-۲- ساختمان دیواره *Neurospora crassa* ۸
- شکل ۳-۲- نمایش شماتیک از ساختار عمومی دیواره سلولی قارچها و موقعیت قرارگیری ترکیبات مختلف سازنده آن ۸
- شکل ۴-۲- استراتژی های نفوذ پاتوژن به اپیدرم میزبان ۱۰
- شکل ۵-۲- ساختار شماتیک گالاکتورونانها ۱۵
- شکل ۶-۲- نمایش شماتیک فعالیت های پکتینازی روی مولکول گالاکتورونان با دنباله های متیله و غیر متیله ۱۵
- شکل ۷-۲- تعامل پلی گالاکتوروناز و پروتئین ممانعت کننده از فعالیت پلی گالاکتوروناز ۱۸
- شکل ۸-۲- شمایی از نحوه انتقال ژن بوسیله ایگروباکتریوم به ژنوم سلول گیاهی ۳۸
- شکل ۹-۲- مراحل ساخت cDNA ۴۷
- شکل ۱-۳- اختلاف بین باکتری های فاقد پلاسمید (A) و حاوی پلاسمید (B) و پلاسمید نوترکیب (C) بر روی محیط کشت انتخابی ۵۵
- شکل ۲-۳- نقشه ژنتیکی pGEM-T Vector شرکت Promega ۵۶
- شکل ۳-۳- ترانسفورماسیون باکتری به روش شوک حرارتی ۵۹
- شکل ۱-۴- DNA استخراجی از برگ گیاه خربزه وحشی ۷۱
- شکل ۲-۴- تکثیر ژن PGIP با استفاده از آنزیم DNA پلیمرز *pfiu* و غلظت های مختلف DNA برگ ۷۱
- شکل ۳-۴- الکتروفورز RNA استخراج شده از گیاه خربزه وحشی بر روی ژل آگارز ۱/۲ درصد ۷۲
- شکل ۴-۴- RNA استخراجی بعد از تیمار با DNase بر روی ژل آگارز ۱.۲ درصد ۷۳
- شکل ۵-۴- ژن PGIP گیاه خربزه وحشی ۷۳
- شکل ۶-۴- تکثیر ژن PGIP جهت برش از روی ژل و خالص سازی آن ۷۳
- شکل ۷-۴- نمای میکروسکوپی از کلنی های سفید و آبی ۷۴
- شکل ۸-۴- نتایج حاصل از colony PCR با پرایمرهای دقیق و تایید ورود ژن به پلاسمید pGEM ۷۴
- شکل ۹-۴- توالی نوکلئوتیدی ژن PGIP ۷۵
- شکل ۱۰-۴- توالی پروتئینی ژن PGIP ۷۶
- شکل ۱۱-۴- فراوانی نوکلئوتیدی توالی ژن PGIP ۷۶
- شکل ۱۲-۴- فراوانی آمینواسیدی توالی پروتئینی PGIP ۷۷
- شکل ۱۳-۴- نتایج حاصل از همترازی توالی نوکلئوتیدی ژن *PGIP* از گیاه خربزه وحشی با تعدادی از گیاهان خانواده Cucurbitaceae ۸۰
- شکل ۱۴-۴- تجزیه و تحلیل فیلوژنتیکی ژن *PGIP* ۸۱
- شکل ۱۵-۴- نمایش لوگوی انطباق توالی چندتایی توالی نوکلئوتیدی *PGIP* ۸۵
- شکل ۱۶-۴- نمایش لوگوی انطباق توالی چندتایی توالی پروتئینی *PGIP* ۸۶
- شکل ۱۷-۴- نمای شماتیک از پیش بینی ساختار دوم آنزیم ممانعت کننده از فعالیت پلی گالاکتوروناز با استفاده از نرم افزار PSIPRED ۸۸
- شکل ۱۸-۴- نتایج حاصل از همترازی توالی پروتئینی *PGIP* از گیاه خربزه وحشی با تعدادی از گیاهان ۹۰

- شکل ۴-۱۹- نمودار آبدوستی برای *PGIP* با برنامه‌ی TMHMM ۹۱
- شکل ۴-۲۰- الگوی آبگریزی برای *PGIP* با برنامه ProtScale و روش Kyte and Doolittle ۹۱
- شکل ۴-۲۱- جستجوی مارپیچ‌های پیچ‌خورده در پروتئین *PGIP* ۹۲
- شکل ۴-۲۲- نمایی شماتیک از دمین‌های پروتئین *PGIP* ۹۲
- شکل ۴-۲۳- گیاهان دارای پروتئین *PGIP* ۹۳
- شکل ۴-۲۴- هضم پروتئین *PGIP* در کامپیوتر ۹۴
- شکل ۴-۲۵- محصولات PCR با cDNA حاصل از RNA جدا شده از گیاه خربزه وحشی و پرایمرهای *PGIP* و *pfu* ۹۵
- شکل ۴-۲۶- پلاسمید pBI121 بر روی ژل آگارز ۱٪ ۹۵
- شکل ۴-۲۷- هضم آنزیمی پلاسمید pBI121 با آنزیم‌های برشی SacI و XbaI ۹۶
- شکل ۴-۲۸- هضم آنزیمی پلاسمید pBI121 با آنزیم‌های برشی SacI و XbaI به منظور خالص سازی از روی ژل ۹۶
- شکل ۴-۲۹- هضم آنزیمی *PGIP* با آنزیم‌های برشی SacI و XbaI ۹۷
- شکل ۴-۳۰- نتیجه PCR کلونی‌های *E. coli* ترانسفورم شده با ناقل‌های نوترکیب و پرایمرهای اختصاصی *PGIP* ۹۸
- شکل ۴-۳۱- نتیجه PCR کلونی‌های *E. coli* ترانسفورم شده با ناقل‌های نوترکیب و پرایمرهای ۳۵S طراحی شده از روی pBI121 و پرایمرهای اختصاصی *PGIP* ۹۸
- شکل ۴-۳۲- پلاسمیدهای نوترکیب حاوی ژن *PGIP* به جای ژن نشانگر GuSA ۹۹
- شکل ۴-۳۳- آزمون برش آنزیمی کلون‌های *E. coli* تراریخت پس از تأیید اولیه با روش Colony PCR ۹۹
- شکل ۴-۳۴- گیاهچه‌های انتخاب شده در محیط انتخابی با غلظت 50 mg l^{-1} کانامایسین و تیمار ۳ روز تاریکی و ۲ هفته در شرایط ۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی ۱۰۰
- شکل ۴-۳۵- RNA استخراج شده از گیاهان بالقوه تراریخت آرابیدوپسیس ۱۰۱
- شکل ۴-۳۶- تیمار RNA گیاهان بالقوه تراریخت با آنزیم DNase جهت از بین بردن آلودگی DNA ۱۰۱
- شکل ۴-۳۷- آزمون گیاهان بالقوه تراریخت به روش RT-PCR و با آغازگرهای اختصاصی ژن *PGIP* ۱۰۱
- شکل ۵-۱- وکتور نوترکیب pBI121 ایجاد شده به منظور تراریخته سازی آرابیدوپسیس ۱۰۴

۵	جدول ۱-۲- رده بندی علمی و جایگاه خربزه وحشی
۱۲	جدول ۲-۲- طبقه بندی انواع پروتئین های مرتبط با بیماریزایی بر اساس ساختار مولکولی، خواص بیولوژیک و نحوه اثر آنها
۳۰	جدول ۳-۲- سطح زیر کشت جهانی محصولات تراریخته بر حسب کشور
۳۳	جدول ۴-۲- طبقه بندی پلاسמידهای Ti و Ri براساس نوع اوپین
۴۸	جدول ۱-۳- ترکیبات میکرو و ماکرو محیط کشت هوگلند
۴۹	جدول ۲-۳- مشخصات پرایمرها
۵۱	جدول ۳-۳- ترکیبات واکنش تیمار RNA با آنزیم DNase
۵۲	جدول ۴-۳- ترکیبات واکنش ساخت رشته اول cDNA
۵۳	جدول ۵-۳- آغازگرهای مورد استفاده برای تکثیر، تأیید و شناسایی نواحی ژنی PGIP
۵۳	جدول ۶-۳- اجزاء مخلوط واکنش PCR با استفاده از آنزیم Taq DNA polymerase
۵۳	جدول ۷-۳- برنامه چرخه ای واکنش زنجیره ای پلیمرز با استفاده از آنزیم Taq
۵۵	جدول ۸-۳- مشخصات سویه باکتریایی <i>E. coli</i>
۵۷	جدول ۹-۳- محاسبه نسبت ۳ به ۱ قطعه موردنظر به وکتور
۵۷	جدول ۱۰-۳- اجزای مخلوط واکنش اتصال (Ligation)
۶۰	جدول ۱۱-۳- برنامه کلونی PCR
۶۱	جدول ۱۲-۳- توالی های مربوط به پرایمرهای عمومی M13
۶۱	جدول ۱۳-۳- ترکیب و مقدار واکنشگرها برای هضم آنزیمی محصولات PCR ژن PGIP و ناقل pBI121
۶۲	جدول ۱۴-۳- واکنش اتصال قطعه PGIP به ناقل pBI121
۶۵	جدول ۱۵-۳- ترکیبات تشکیل دهنده محیط تلقیح آراییدوپسیس و غلظت هر کدام
۷۱	جدول ۱-۴- نتایج اسپکتروفوتومتری DNA
۷۲	جدول ۲-۴- نتایج اسپکتروفوتومتری RNA
۷۵	جدول ۳-۴- برخی خصوصیات اولیه توالی DNA
۷۸	جدول ۴-۴- لیست توالی های ژن PGIP از خانواده کدوئیان به همراه شماره ی دستیابی آنها در NCBI
۸۷	جدول ۵-۴- نتایج حاصل از ProtParam برای PGIP
۹۲	جدول ۶-۴- دمین های پروتئین PGIP گیاه خربزه وحشی

سپاسگزاری:

افسوس که دامنه‌ی لغت کوتاه است و هیجان ضمیرم بی‌پایان و کو آن واژه‌ای که بتواند ترجمان بندگی و سپاسم باشد. گرچه در بیانم نگنجد، ولی از من بپذیر سپاسم را، به پاس تمام لحظه‌های بودنم و اینکه طی کردن این مرحله بی‌لطفتم ممکن نبود.

رهین منت هستی بخشان وارسته‌ای هستم که مهرشان بی‌دریغ نثارم شد و تا ابد سپاسگزار مهربانی‌ها و صبوری‌های پدر و مادر عزیز و فداکارم در گذار از این مرحله خواهم بود و نعمت سلامتی و سعادت دنیا و آخرت و طول عمر با عزت را برایشان آرزومندم.

خدای را شاکرم که در مسیر پر فراز و نشیب دانش‌اندوزی از رهنمایی راهنمایان بیداردل توشه‌ها اندوختم. از زحمات بی‌دریغ و تلاش‌های بی‌وقفه استادان بزرگوaram جناب آقای دکتر حمید نجفی زرینی و دکتر علی دهستانی کلاگر که همواره و همه جا اشارات و راهنمایی‌هایشان چون فانوسی در این تاریک راه، کارگشا و راه‌گشا بود، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

از اساتید بزرگوar جناب آقای دکتر کاظمی تبار و جناب آقای دکتر رنجبر که زحمت مطالعه و داوری این رساله را تقبل نمودند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

از نماینده محترم تحصیلات تکمیلی جناب آقای دکتر عباسی نهایت تشکر را دارم.

از جناب آقایان دکتر پاکدین پاریزی و مهندس حق‌پناه که تجربیات و دانش خود را با صبر و حوصله‌ی فراوان در اختیار من قرار دادند، نهایت تشکر را نموده و همواره بذل لطف الهی را در کارهایشان مستلت دارم.

همچنین از مسئولین محترم پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری طب‌رستان به واسطه کمک‌های مالی، علمی و زحمات بی‌دریغشان قدردانی می‌نمایم.

و در پایان از تمامی دوستان عزیزم به پاس خلوص لحظات با هم بودن کمال سپاس و قدردانی را دارم.

چکیده

یکی از مشکلات تولید محصولات جالیزی بخصوص گیاهان خانواده کدوئیان خسارت بالای پاتوژن‌های قارچی است که استفاده بی‌رویه از سموم را در پی داشته است. از طرفی بعضی از خویشاوندان وحشی خانواده کدوئیان مقاومت خوبی را در تقابل با انواع پاتوژن‌ها بروز داده‌اند و می‌توان از آنها به عنوان ذخایر ژنتیکی برای اصلاح گیاهان زراعی حساس بهره برد. در این پژوهش توالی‌های ژنی کدکننده ژن رمزگردان PGIP (Polygalacturonase Inhibiting Protein) از خربزه وحشی (*Cucumis melo var. agrestis*) جداسازی شد. برای این کار از DNA ژنومی و cDNA سنتز شده از RNA کل به عنوان الگو برای جداسازی توالی مورد نظر استفاده شد. پس از بررسی‌های بیوانفورماتیکی روی توالی‌های مشابه موجود در بانک ژن، پرایمرهای دقیق و دژنره از توالی‌های اجماعی طراحی شدند و توالی‌های مذکور پس از تکثیر با PCR در وکتورهای TA همسانه‌سازی و توالی‌یابی شدند. در مرحله بعد پرایمرهای حاوی سایت برشی XbaI و SacI طراحی شدند و قطعات ژنی پس از تکثیر مجدد در وکتورهای دوتایی pBI121 همسانه‌سازی و پس از بررسی‌های اولیه و اطمینان از صحت آنها، به آگروباکتریوم نژاد GV3101 منتقل شدند. گیاهان آرابیدوپسیس با آگروباکتریوم‌ها تلقیح و گیاهان تراریخت در محیط انتخابی گزینش شدند. سپس این گیاهان با روش‌های PCR و RT-PCR ارزیابی شدند. نتایج نشان داد با استفاده از هر دو نوع الگوی DNA ژنومی و cDNA، قطعه ژنی به طول ۹۸۱ جفت باز که شامل ORF کامل ژن PGIP بود، ایجاد شد که نشان‌دهنده عدم وجود اینترون در ژن مذکور بود. آزمون PCR گیاهان انتخابی نشان داد که این گیاهان ژن PGIP را دریافت کرده‌اند و آزمون RT-PCR بیانگر نسخه‌برداری این ژن در اکثر لاین‌های تراریخت بود. بررسی‌های اولیه نشان داد تغییرات مورفولوژیک یا فیزیولوژیک خاصی در گیاهان تراریخت ایجاد نشده است و نمو آنها مشابه گیاهان شاهد غیر تراریخت بوده است.

کلمات کلیدی: خربزه وحشی، PGIP، گیاه تراریخت، آرابیدوپسیس، جداسازی ژن.

فصل اول

مقدمه

جمعیت جهان و نیاز به غذا به طور روزافزون در حال افزایش است به طوری که تأمین غذای این جمعیت یکی از مهم‌ترین مسائل جهانی در عصر حاضر می‌باشد. این موضوع باعث شده دولت‌ها، مؤسسات پژوهشی و محققین کشاورزی بطور پیوسته در جستجوی روش‌های جدید و مؤثرتر برای افزایش تولید محصولات کشاورزی و تأمین امنیت غذایی این جمعیت در حال رشد باشند. علاوه بر افزایش مصرف تولیدات کشاورزی به عنوان غذا، استفاده فزاینده از این تولیدات در صنایع مختلف و بویژه در تولید سوخت‌های زیستی^۱ موجب شده تولید فعلی تکافوی نیازها را نکند که یکی از نشانه‌های آن افزایش قیمت جهانی تولیدات اصلی کشاورزی در سال ۲۰۰۸ بود (فائو، ۲۰۰۸). با توجه به اینکه بیشتر زمین‌های قابل استفاده برای کشاورزی در حال حاضر زیر کشت می‌باشند و امکان افزایش سطح زیر کشت وجود ندارد، راهکارهای افزایش تولید در واحد سطح و کاهش خسارات ناشی از آفات و بیماری‌ها در سال‌های اخیر بیشتر مورد توجه قرار گرفته‌اند. از طرفی با پیشرفت‌های ایجاد شده پس از انقلاب سبز و انتقال دستاوردهای آن به کشورهای در حال توسعه، عملکرد محصولات زراعی افزایش زیادی یافته و به خط تراز عملکرد^۲ نزدیک شده است و افزایش بیشتر عملکرد به دلیل محدودیت‌های زیستی عملاً امکان‌پذیر نمی‌باشد (تونیسسن و همکاران^۳، ۲۰۰۳). این موضوع باعث شده کنترل آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز و سایر عواملی که علاوه بر هدررفتن محصول تولید شده و افزایش هزینه تمام شده، موجب کاهش کیفیت آن نیز می‌شوند بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد. حمله انواع مختلف پاتوژن‌های گیاهی از جمله ویروئیدها، ویروس‌ها، فیتوپلاسم‌ها، ریکتسیاها، پروتوزوئرها، قارچ‌ها، نماتدها و باکتری به گیاهان و بیماری‌های ناشی از آنها از مهمترین عوامل اتلاف محصولات کشاورزی محسوب می‌شوند. با کنترل این عوامل و کاهش خسارت ناشی از آنها می‌توان علاوه بر افزایش عملکرد و کیفیت محصولات تولیدی کیفیت آنها را نیز ارتقاء داد. از میان پاتوژن‌های گیاهی مختلف قارچ‌ها از اهمیت خاصی برخوردارند. پراکندگی جغرافیایی زیاد و سازگاری به دامنه وسیعی از شرایط زیستی، تنوع ژنتیکی بالا در سویه‌های بیماریزا، طیف وسیع بیماریزایی روی گونه‌های گیاهی مختلف و سرعت زیاد رشد و تکثیر و سرعت همه‌گیری موجب شده مبارزه با قارچ‌های بیماریزای گیاهی دشوار و هزینه‌بر باشد (اگریوس^۴، ۲۰۰۵). روش‌های مختلفی برای کنترل پاتوژن‌های قارچی وجود دارد که یکی از معمول‌ترین آنها استفاده از قارچ‌کش‌های شیمیائی در سطح وسیع می‌باشد. این امر علاوه بر هزینه‌های سنگین اثرات سوء متعددی بر محیط زیست دارد طوری که باقیماندن این سموم در منابع آب و خاک صدمه‌های جبران ناپذیری به اکوسیستم‌های طبیعی وارد کرده است. علاوه بر این مسائل، مصرف بی‌رویه این سموم بخصوص در میوه‌ها و سبزیجات و باقی ماندن آنها در این محصولات سلامت مصرف‌کنندگان را تهدید می‌کند. تلاش جهت یافتن جایگزینی مناسب برای این ترکیبات شیمیایی، منجر به استفاده از روش‌های مختلف کنترل بیولوژیک شده است. این روش‌ها شامل بکارگیری مستقیم قارچ‌ها، باکتری‌ها و سایر ارگانیزم‌های مفید کنترل‌کننده پاتوژن‌های گیاهی بوده و مخاطرات مصرف سموم را ندارند. هزینه بالا و عدم کارایی مناسب در شرایط متنوع محیطی از معایب روش‌های کنترل بیولوژیک می‌باشند. با پیشرفت‌های دو دهه اخیر در روش‌های انتقال ژن به گیاهان، انتقال ژن‌های مرتبط با واکنش‌های دفاعی و تولید گیاهان تراریخته مقاوم به یکی از راهکارهای ایده‌آل در مبارزه با بیماری‌های قارچی تبدیل شده است. هم‌اکنون پژوهش‌های زیادی روی شناخت مکانیزم‌های دفاعی گیاه، جداسازی ژن‌های

1. Biofuel

2. Yield plateau

3. Toenniessen *et al.*

4. Agrios

5. Iglesias *et al.*

6. Wako *et al.*

فرآیندهای دفاعی گیاه و تولید گیاهان تراریخت مقاوم انجام می‌شود. شناسایی ارقام مقاوم به پاتوژن‌ها و همچنین انتقال ژن‌های مقاوم به این پاتوژن‌ها به محصولات زراعی، می‌تواند باعث افزایش تولید محصول و بالا رفتن کیفیت آن گردد. طبق بررسی‌های به عمل آمده مشخص گردید که خربزه وحشی به پاتوژن‌های قارچی *Monosporascus cannonballus* (ایگل‌سیاس^۱ و همکاران، ۲۰۰۰)، *Acremonium cucurbitacearum* (ایگل‌سیاس و همکاران، ۲۰۰۰)، *Didymella bryoniae* (واکو^۲ و همکاران) و نژادهای ۱ و ۲ قارچ *Fusarium oxysporum f.sp.melonis* (ایومولود^۳ و همکاران، ۲۰۰۹) و ویروس *Trialeurodes vaporariorum* (سوریا^۴ و همکاران، ۱۹۹۴) مقاوم است. بنابراین این گیاه می‌تواند به عنوان منبع ژن‌های مقاومت برای ایجاد مقاومت به بیماری‌های قارچی و ویروسی در خانواده کدوئیان به کار رود. تک‌لپه‌ای‌ها ترکیبات پکتین کمتری را در دیواره‌های خود دارا بوده و در نتیجه فاقد ممانعت کننده‌های پروتئینی (PGIP) در برابر پروتئین PG پاتوژن‌ها می‌باشند. از آنجایی که غلات فاقد PGIP می‌باشند، جایگزینی و بیان ژن *pgip* این گیاهان را مقاوم به بیماری خواهد نمود. گیاهان تراریخت حامل ژن *pgip* می‌توانند در جهت مبارزه با پروتئین‌های PG آفات از قبیل نماتدها، حشرات و باکتری‌های ایجادکننده پوسیدگی نرم به کار روند.

لذا در این تحقیق مسئله جداسازی ژن *pgip* از خربزه وحشی، انتقال ژن به گیاه آرابیدوپسیس و ارزیابی بیان آن مورد بررسی قرار می‌گیرد.

اهداف تحقیق

- ۱- جداسازی ژن *pgip* از خربزه وحشی.
- ۲- بررسی بیوانفورماتیکی ژن *pgip* جدا شده از خربزه وحشی.
- ۳- انتقال ژن *pgip* جدا شده از خربزه وحشی به گیاه آرابیدوپسیس.
- ۴- ارزیابی بیان ژن انتقالی در آرابیدوپسیس.

¹. Iglesias *et al.*

². Wako *et al.*

³. Oumouloud *et al.*

⁴. Soria *et al.*

فصل دوم

کلیات و بررسی منابع

۲-۱- زیان‌های ناشی از بیماری‌های گیاهی

بیماری‌های گیاهی برای انسان اهمیت فوق‌العاده دارند زیرا به گیاهان و محصولات گیاهی که انسان برای غذا، پوشاک، وسایل خانه، محیط‌زیست و در بسیاری از موارد سکونت به آنها وابسته است، آسیب می‌رسانند. برای میلیون‌ها انسان در سراسر جهان که هنوز برای ادامه‌ی زندگی وابسته به محصولات گیاهی هستند، بیماری‌های گیاهی عامل ایجاد تفاوت میان یک زندگی آسوده از یک سو و زندگی همراه با گرسنگی و حتی مرگ ناشی از قحطی از سوی دیگر خواهند بود. مرگ ناشی از قحطی ۱.۴ میلیون آیرلندی در سال ۱۸۴۵ و بخش عمده‌ی گرسنگی میلیون‌ها انسان نیم‌گرسنه که هم‌اکنون در کشورهای در حال توسعه به سر می‌برند، مثال‌هایی از عواقب بیماری‌های گیاهی هستند. در کشورهایی که غذا فراوان است، بیماری‌های گیاهی در درجه اول از لحاظ خسارت اقتصادی به تولیدکنندگان درخور اهمیت هستند. اما بیماری‌های گیاهی علاوه بر آن باعث بالا رفتن بهای محصولات برای مصرف‌کنندگان نیز می‌شوند. آنها در مواردی مستقیماً موجب بیماری شدید در انسان و حیواناتی می‌شوند که محصولات گیاهی بیمار را مصرف می‌کنند. آنها همچنین زیبایی محیط‌زیست را با خسارت رساندن به گیاهان در اطراف خانه‌ها، حاشیه خیابان‌ها، پارک‌ها و جنگل‌ها از بین می‌برند. به علاوه، کوشش برای کنترل بیماری‌ها، موجب پخش میلیاردها کیلوگرم مواد سمی می‌شود که آب و محیط‌زیست را آلوده می‌کنند (اگریوس، ۲۰۰۵) شناخت و کنترل این عوامل خسارت‌زا می‌تواند در افزایش کیفیت و کمیت محصولات کشاورزی بسیار مؤثر باشد.

۲-۲- گونه خربزه (*Cucumis melo*.L)، اهمیت و بیماری‌های آن

گیاهان جالیزی، مخصوصاً طالبی و خربزه نقش مهمی در زراعت صیفی کشور و درآمد ملی دارد (پوستچی، ۱۳۵۰). سطح زیر کشت کدوئیان بیش از ۵۰٪ سطح زیر کشت سبزیجات در کشور می‌باشد. تنوع در گونه *Cucumis melo* شاید بیشتر از سایر کدوئیان در ایران باشد. گونه خربزه با $2n=2x=24$ کروموزوم دارای گروه‌های زراعی مختلف شامل خربزه زراعی (*C. melo* var. *inodorus*) طالبی (*C. melo* var. *cantalupenses*)، گرمک (*C. melo* var. *reticulatus*)، خیار چنبر (*C. melo* var. *flexus*) و دستنبو (*C. melo* var. *dudaims*) و همچنین گروه‌های وحشی نظیر (*C. melo* var. *agrestis*) می‌باشد. در ایران کشت خربزه در مناطق خشک و حاشیه کویری مثل ورامین، ایوانکی، گرمسار، اصفهان و خراسان از تولید کمی و کیفی بهتری برخوردار است، ولی کشت آن به این مناطق محدود نشده و در سایر نقاط از جمله ساوه، قزوین، گیلان، مازندران، آذربایجان و همدان نیز گسترش یافته است (پوستچی، ۱۳۵۰). به نظر برخی محققان منبع اولیه طالبی و خربزه به شکل کنونی کشور ایران، قفقاز و کشورهای همسایه ایران است (کرج و گرام^۱، ۲۰۰۰). از طرفی با توجه به توزیع ملون‌های وحشی در مونوگراف کیرکبراید (kirkbride) به نظر می‌رسد آفریقا مرکز اولیه تنوع باشد و هند، ایران، افغانستان و چین مراکز ثانویه تنوع ملون باشند (تاپلی و همکاران^۲، ۱۹۳۷). طبق آمار فائو کل سطح زیر کشت این محصول در جهان در سال ۲۰۱۰ میلادی، ۱۳۰۸۰۱۸ هکتار با عملکرد متوسط ۲۱/۶ تن در هکتار و تولید ۲۸۳۲۱۱۵۹ تن می‌باشد که بالاترین تولید متعلق به کشور چین با ۱۵۱۳۸۰۰۰ تن (۵۳/۵٪ از تولید جهان) است که از سطحی معادل ۵۷۸۵۰۰ هکتار به دست می‌آید. سطح زیر کشت خربزه در ایران ۷۹۹۹۲ هکتار بوده و حدود ۶/۱٪ از سطح زیر کشت جهان را به خود اختصاص داده است، بیشترین سطح زیر کشت متعلق به استان خراسان با ۴۵۵۵۳ هکتار می‌باشد که حدود ۵۷٪ از سطح کل کشور را شامل می‌شود. متوسط عملکرد خربزه در ایران ۱۵/۴ تن در هکتار و بیشترین عملکرد را استان تهران با حدود ۳۲ تن در هکتار داشته است. میانگین عملکرد

^۱. Kerje and Grum

^۲. Tapley et al.

جهانی ۲۱/۶ تن و بیشترین عملکرد متعلق به کانادا با ۱۲۰ تن در هکتار بوده و کشور چین به عنوان مهم‌ترین کشور تولید کننده ۲۶/۱ تن در هکتار عملکرد دارد. در ایران استان خراسان به عنوان بهترین تولید کننده خربزه در ایران دارای عملکرد متوسط ۱۴ تن در هکتار می‌باشد (فائو، ۲۰۱۰).

۲-۲-۱- خربزه وحشی (*Cucumis melo var. agrestis*)

این گیاه که به خربزه آفریقایی نیز شهرت دارد، در سراسر مناطق گرمسیری و نیمه‌گرمسیری جهان پراکنده شده است و به نظر می‌رسد از قدیم کشت می‌شده ولی جایگاه بومی آن ناشناخته است و احتمال می‌رود در ابتدا از غرب آفریقا منشأ گرفته باشد. قاره آسیا احتمالاً دومین جایگاهی است که تنوع گونه‌ای خربزه وحشی در آن رخ داده است. خربزه وحشی گیاهی یک‌ساله و دوره‌ی زندگی آن حدود ۱۵۰-۱۱۰ روز است که با توجه به فصل متغیر می‌باشد. تعداد متوسط میوه‌ها در هر گیاه متغیر بوده (۵-۱۵ عدد) و مقدار بذر آن در هر میوه کم می‌باشد. خربزه وحشی گیاهی است نر - یک پایه که گل‌های نر و گل‌های دو جنسی (نر - ماده) روی یک گیاه قرار دارند و بین زمان ظهور آنها از نظر فنولوژیکی وقفه‌ای رخ می‌دهد (دجه و همکاران^۱، ۲۰۰۶). گیاه برای رشد خود به خاک‌های سبک (شنی یا ماسه‌ای) یا خاک‌های متوسط (رسی) و همچنین خاک‌هایی با زهکشی مناسب نیاز دارد. این علف هرز در خاک‌های مرطوب با pH اسیدی، خنثی و یا قلیایی به خوبی رشد می‌کند. خربزه وحشی گیاهی است علفی، بسیار منسحب، به صورت خوابیده یا بالارونده که تا حدود ۱.۵ متر می‌تواند رشد کند. ساقه آن معمولاً دارای کرک‌های زبر است. برگ‌ها به صورت تخم مرغی تا قلبی شکل و به طور مشخص لوبدار می‌باشند دارای (۳-۵ لوب) که توسط کرک‌های زبر پوشیده شده‌اند. دمبرگ‌ها به طول ۳-۱ سانتی‌متر هستند. گل‌ها کوچک، منفرد، به ندرت ۲ یا ۳ تایی و به رنگ زرد بوده که مشابه گل‌های خیار می‌باشند. دم‌گل به طول ۳-۷ میلی‌متر است. گل‌های این گیاه تک جنسی یا ندرتاً دوجنسی بوده که در محور برگ‌ها تشکیل می‌شوند. گل‌های ماده دارای قطعات پوششی کوچک‌تر و تخمدان در قسمت پایین کاسه و جام گل قرار دارد. تخمدان ۳-۵ برچه‌ای با تخمک‌های متعدد و دارای پوشش گل کامل است. جام گل آن پیوسته گلبرگ و از پایین به کاسه گل متصل می‌شود. تعداد گل‌های نر خیلی بیشتر از ماده بوده و زودتر از آن ظاهر می‌شود. پرچم‌ها ۵ عدد بوده و گرده گل سنگین و چسبناک و مادگی کوتاه و کلفت است (بلانکارد و همکاران^۲، ۱۹۹۴). میوه (میوه سته) تقریباً سبز رنگ و بیضی شکل بوده، گاهی به طور نامشخص سه‌وجهی و سطح آن صاف و دارای کرک است، طول آن حداکثر ۷ سانتی‌متر بوده و عموماً رگه‌هایی به رنگ سبز تیره روی آن وجود دارد. بذرها این گیاه بدون آلبومین و در مقایسه با سایر melonها کوچک‌تر بوده و دارای پوشش رشته‌ای شکل (لیف مانند) هستند. زمان گلدهی این گیاه از اواخر خرداد تا اواخر شهریورماه می‌باشد.

^۱. Djè et al.

^۲. Blancard et al.